

VOGELLIEFHEBBERS IN BROEKHEM

Jan Schurgers

In veel dorpen en gehuchten zijn er aan het begin van de vorige eeuw kwekers en liefhebbers van duiven, kanaries, parkieten en dwergpapegaaien die op zeker moment ertoe overgaan om zich aaneen te sluiten in een vereniging. Zo ook in onze omgeving. Vooral de duivensport ¹ is dan populair voor veel mannen, die dat als liefhebberij uitoefenen na dagelijkse, zware arbeid. In Valkenburg bestaan zelfs meerdere verenigingen, zoals “de Valkeniers”, “de Sperwer”, en de “Vereenigde Liefhebbers”. In Vilt “de Witpen” en in Sibbe “de Zwaluw”.

Het plezier in de sport zit er vooral in om eieren te kopen of te kweken, waaruit steeds betere duiven tevoorschijn komen en die verder te ontwikkelen. Het vereist veel geduld en een goede verzorging, aangepast voedsel en het tot stand brengen van de juiste kruisingen. Dat lukt lang niet altijd, maar het streven naar het kweken van zo sterk mogelijke vogels, die een kans maken tijdens wedvluchten, is een uitdaging.

Het bij elkaar komen op zondagmorgen om de resultaten te vergelijken en te bespreken, onder het genot van een drankje, behoort voor de duivenmelkers meestal tot een moment van gezelligheid, zeker als er een prijs wordt behaald.

In Broekhem wordt in 1923 de duivenvereniging “**de Postduif**” opgericht en in 1954 de kanarievereniging “**de Vogelvrienden**”. Beide verenigingen kennen een glorieus bestaan, waarin veel successen worden behaald. Maar zoals het met veel verenigingen is gegaan loopt aan het begin van de nieuwe eeuw de belangstelling terug. Het ledenaantal daalt en uiteindelijk houden de beide verenigingen op te bestaan. Dus tijd voor een terugblik op een roemrijke historie.

A. DUIVENVERENIGING “DE POSTDUIF”

De vereniging wordt door een klein aantal mannen, waaronder Jo van Aken, A. Schijen en Hubèr Wolfs, opgericht in april 1923, in het café van Pierre Smeets, dat in die dagen gelegen is aan de Houthemervillaweg, daar waar later bakkerij Huijds gevestigd zal worden. Het is daarmee de oudste vereniging van Broekhem.

Broekhem behoort dan tot de gemeente Houthem en inwoners van beide kernen worden lid. In 1931 wordt Broekhem een zelfstandige parochie en komt het verenigingsleven steeds meer op gang.

---

¹ Duivensport: Het kweken van duiven voor wedvluchten en het handelen daarin.

Hubèr Wolfs wordt tot voorzitter gekozen, terwijl de zoon van de lokaalhouder H. Smeets de functie van secretaris-penningmeester op zich neemt. De vereniging is meteen al erg actief. In de eerste jaren spelen de leden op vaste vlucht.² Opmerkelijk is dat de manden met de duiven erin, met een kruiwagen naar het station moeten worden gebracht en dat er een centrale klok is, zodat bij iedere liefhebber een loper, oftewel een persoon behoort, die met een gummiringetje naar het lokaal moet rennen om daar geklokt te worden. Snelheidswonders hebben in die tijd een voordeel, want zij zijn bepalend voor hoe vroeg hun baas met de duif wordt geklasseerd.³ En natuurlijk is het ook van belang hoe ver de duivenmelker van het clublokaal woont⁴.

“Eendracht maakt Macht”

Als echter het Valkenburgse Samenspel wordt opgericht, onder de naam “Eendracht maakt Macht”, waardoor er samenwerking met de Valkenburgse verenigingen tot stand komt, wordt het spelen op eigen snelheid en dan worden goede resultaten bereikt bij het deelnemen aan de wedvluchten. Op zondag 1 april 1928 wordt deelgenomen aan de wedvlucht vanaf Jemeppe,⁵ op 22 april aan de wedvlucht vanaf Creil, een afstand van 299,3 km⁶ en 17 mei aan de wedvlucht vanaf Sourésur Sammre, een afstand van 133,3 km. Hieraan nemen 88 duiven deel. Ze gaan los om 8 uur. De windrichting is dan Zuid-West. De eerste duif komt om 9.59,35 uur aan en heeft dus gevlogen met een snelheid van 1.116,67 meter per minuut. Prijswinnaars zijn: Jos Coenen, Jos Jennekens, M. Willems en Victor Smeets allen uit Valkenburg, Alfons Lemmens en P. Cobbenhagen uit Houthem, Bouwens uit Schin op Geul, M. Pisters uit de Kattebeek en Senden en Groven uit Strucht⁷.

Het geeft aan dat er ook deelnemers uit de omgeving meespelen en niet alleen de eigen leden. De kranten maken in die tijd veel ruimte vrij voor de uitslagen van wedstrijden, het bewijs dat de duivensport populair is. Op 20 mei is er een algemene wedvlucht vanuit Salbris. De afstand is nu maar liefst 472 km. en de 35 duiven gaan los om 7.15 uur. De aankomst van de eerste duif vindt plaats om 1.23,1 uur. De snelheid is dus 1.284,15

---

² Spelen op vaste vlucht: Kiezen voor een wedvlucht vanuit een vaste vertrekplaats en niet deel te nemen aan andere wedvluchten om zo de tijden met elkaar te kunnen vergelijken.

³ Spelen op snelheid: Daarbij gaat het erom om de duif in zo'n snel mogelijke tijd thuis te krijgen en te klokken.

⁴ Parochieblad voor Broekhem en Houthem 6, nr.13, 1998, p.10

⁵ Limburger Koerier, 5-4-1928

⁶ Limburger Koerier, 26-4-1928

⁷ Limburger Koerier, 24-5-1928

meter per minuut. Het zijn eigenlijk ongelofelijke snelheden, rechtstreeks naar een gericht doel, het eigen hok. Prijswinnaar is onder andere op plek twee, J. Hermans uit Houthem.

In 1931 neemt P. Meijers het secretarisschap over van H. Smeets, die wel penningmeester en bestuurslid blijft tot 1947. Het organiseren van wedvluchten blijft een grote bron van activiteiten en we zullen hieruit een keuze moeten maken. Zo is er in april 1935 de wedvlucht vanaf Solré sur Sur, een afstand van 133 km met in totaal 150 duiven. Ze gaan los om 8.30 uur en de eerste duif arriveert om 10.10,31 uur. De laatste om 20.12,52 uur. Duiven die hoog eindigen zijn onder andere die van J. Klaassen uit Hulsberg, J. Wetzels, H. van Aken, H. Smeets, J. Caelen uit Broekhem, J. Hendriks uit Merkelbeek en H. Sieben en H. Hermans uit Houthem.⁸

Na de oorlog

Kort voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog neemt secretaris Meijers het voorzitterschap over van Hubèr Wolfs. De familie Wolfs zal later nog een grote rol spelen in het bestaan van de vereniging. Na de oorlog wordt het samenspel uitgebreid tot het "Samenspel Groot-Valkenburg", dat onder leiding van voorzitter Meijers diverse clubs coördineert. De Broekhemse liefhebbers, die sinds het samenspel min of meer gedwongen worden tot de aanschaf van beter materiaal, zijn danige concurrenten geworden. Vijftien tot twintig jaar eerder werd wel eens gezegd: "*Dao komme die van Brookhem mèt hun hinne*", maar die tijd is nu wel voorbij.

In 1948 organiseert men een jubileumwedvlucht en een feestavond in café Elissen in het kader van het 25-jarig bestaan en niet lang daarna maakt men de oversteek naar café Moonen. Er komt een nieuw bestuur in 1953. Voorzitter wordt Wiel Duijckers en penningmeester A. Gielkens. De vereniging bestaat dan dertig jaar en hoewel dat geen officieel jubileum is, pakt men deze mijlpaal groots aan. Op Paaszondag 12 april wordt er een concours georganiseerd voor alle liefhebbers aangesloten bij de verenigingsbond "La Colombe" vanaf Solré sur Sur. Inzetten van de duiven kan op vrijdag 10 april van 6.30 uur tot 9 uur. Blinde ringen worden aangenomen, mits niet in eigen lokaal ingezet. De klokken moeten voor zaterdag 12 uur ter regeling worden aangeboden.

---

⁸ Limburgsch Dagblad, 19-4-1935

Dat jaar is er een drietal jubilarissen, leden die onafgebroken lid zijn en wel Funs Lemmens, Sjang Moonen en Harie Smeets, de vroegere lokaalhouder ⁹.

De activiteiten zetten zich in de komende jaren voort. Er wordt aan heel wat wedvluchten deelgenomen en natuurlijk vallen er ook prijzen in Broekhem. Groot zijn de te winnen bedragen niet, maar men kan er de kosten van het lidmaatschap enigszins mee ledigen. De klokken worden vervangen en er komen duurdere ingenieuzere apparaten voor in de plaats en toch stijgt het ledenaantal en groeit de vereniging.

Jubilea

In 1965 viert de vereniging een verlaat veertigjarig jubileum. Weer zo'n moment dat gevierd moet worden en wel op zondag 29 maart, met een ontbijt voor leden en genodigden, waarna een H. Mis volgt in de St. Josephkerk. Daarna zetten de aanwezigen zich weer aan tafel om van een diner te genieten. Innerlijk gesterkt heeft men vervolgens drie uur gerecipeerd.

Tegelijkertijd viert Wiel Duijckers zijn koperen jubileum als voorzitter en krijgt Guus Caelen, vanwege zijn dertigjarig lidmaatschap een onderscheiding in de orde van de Loeszèk opgespeld door carnavalsprins Sjef I. Een balavond besluit de feestviering van de vereniging, die nog een bedrag beschikbaar stelt voor het te bouwen reactiveringscentrum.¹⁰

De Holle Eik

Café - Zaal - Terras
Evenementenaccommodatie

sfeervol & gastvrij

- feesten-
- concerten-
- recepties-
- vergaderingen-
- buffetten-
- koffietafels-

www.deholleek.nl / tel. 043-6044844
Baron de Selysstr. 4, Houthem-St.Gerlach

De Holle Eik

CAFÉ - TERRAS - ZALENCESTRUM

⁹ Land van Valkenburg, 3-4-1953

¹⁰ Limburgs Dagblad, 30-3-1965

De Postduif 60 jaar

Achterste rij v.l.n.r.: Jo van der Schoot, Ger Windmüller, Sjo Austen, Léon Habets, Hub Schleypen, Sjeng Demand en Jan Habets.

De rij daarvoor v.l.n.r.: André Spronck, Cor Bijnen en Peter Hoebrechts.

Middelste rij v.l.n.r.: Juliette Korber, Jef Deguelle, Jef Wolfs, Frans Lahaye, Piet Quad-vlieg, Hub Gilissen, Giel Wetzels, Albert Meex, Lou Spronck en Arie van Gorcum,

Zittend v.l.n.r.: Connie Dolmans, Jo Römling, Wiel Duijckers, Guus Caelen, Jules Deguelle, Jeu Loyens en Johan Caggiari. (archief Jo van Aken)

De familie Wolfs heeft een belangrijke rol gespeeld in de clubhistorie. Al bij de oprichting wordt H. Wolfs voorzitter. Na de oorlog speelt zijn zoon Louis Wolfs een belangrijke rol, zowel in de organisatie als persoonlijk met zijn duiven. Hij weet de aantrekkingskracht van het duivenmelken ¹¹ op zijn zonen over te brengen. Hij overlijdt in 1978 op 66-jarige leeftijd in zijn tuin bij het klokken ¹² van zijn duiven na een wedvlucht. In 1968 koopt

¹¹ Duivenmelk: Vetachtige substantie die door de krop van de duiven na het broeden wordt afgescheiden en waarmee de jongen gevoed worden.

¹² Klokken: De duif bij thuiskomst registreren, door de gummiring van de poot te halen en te verwerken in de klok.

zoon Jacques duiven bij de gerenommeerde kwekers, de gebroeders van Boxtel in Kaatsheuvel. Het is het begin van een succesvolle periode voor hem en zijn jongere broer Jef. Ze vallen regelmatig in de prijzen en worden vaak vermeld in de krant, waarbij ze af en toe verwisseld worden, tot ongenoegen van Jef. Na een signaal aan de journalist belooft die daar beter op te letten.

Destijds zijn kranten regelmatig gevuld met nieuws onder de rubriek “Postduivennieuws”, met lange lijsten van wedvluchten en hun uitslagen. Het geeft aan hoe populair de duivensport dan nog steeds is.

Op 12 januari 1975 wint “de Postduif” het kampioenschap op het door district Valkenburg, in samenwerking van de postduivenvereniging “de Olijftak” uit Wijnandsrade georganiseerde kampioenendag. Bij de prijsuitreiking door de heren wethouders van Wijnandsrade blijkt dat “de Postduif”, als winnaar van de beker, geschonken door de gemeente Wijnandsrade, uit de bus is gekomen. De tweede plaats is voor “de Valkeniers” uit Valkenburg, terwijl “Eendracht” uit Margraten op de derde plaats eindigt. Het kampioenschap wordt vooral behaald door de hoge scores van Pie Mulleneers.¹³

Voortrekkers

Elk jaar zijn er daarna wel aansprekende successen van diverse leden. Bij het zestigjarig bestaan in 1983 telt de vereniging nog zo’n 25 leden ¹⁴. In 1988 bestaat het bestuur uit voorzitter Jo Römling, secretaris Jef Wolfs, penningmeester Peter Hoebrechts en de leden Cor Bijnen, Jules Deguelle en Jan Habets. Erebestuurslid is Connie Dolmans. Ja, ook vrouwen kunnen dan lid worden van “de Postduif”.

Met de namen van Jules Deguelle, Jo Römling en Jef Wolfs zijn de namen genoemd van grote voortrekkers van de vereniging. Ze spelen weliswaar zelf ook, en met veel succes zelfs, maar hebben organisatorisch en bestuurlijk veel werk verzet voor hun club.

In augustus 1992 wint Jef Wolfs, die dan al 23 jaar secretaris is, de NPO-vlucht Montargis Rayon 2C, een gerenommeerde wedvlucht. Zijn duif “t Vaaltje” laat 7.980 duiven achter zich. Ze legt de 390 km. af met een snelheid van 1.642 m. per minuut, oftewel 98,5 km. per uur. De valse duivin is dan pas een half jaar oud. Jef heeft in februari zes eieren gekocht bij Jan Langeveld in Lisse en uit een daarvan wordt “t Vaaltje” geboren.

“Toen ik met de klok in het lokaal kwam, wist ik nog van niets, maar toen

---

¹³ Land van Valkenburg, 24-1-1975

¹⁴ Zie voor de namen het onderschrift bij de hierbij afgedrukte foto.

ik de bloemen van het bestuur kreeg was ik in de wolken” aldus een stralende Jef in het “Nederlands Postduiven Orgaan” nr. 34.

“Ik heb de bloemen die ik in het inzetlokaal in Wijndansrade kreeg, direct naar het graf van mijn vader gebracht. Hij heeft me tenslotte de kneepjes van het vak geleerd en daar zal ik hem altijd dankbaar voor blijven.”

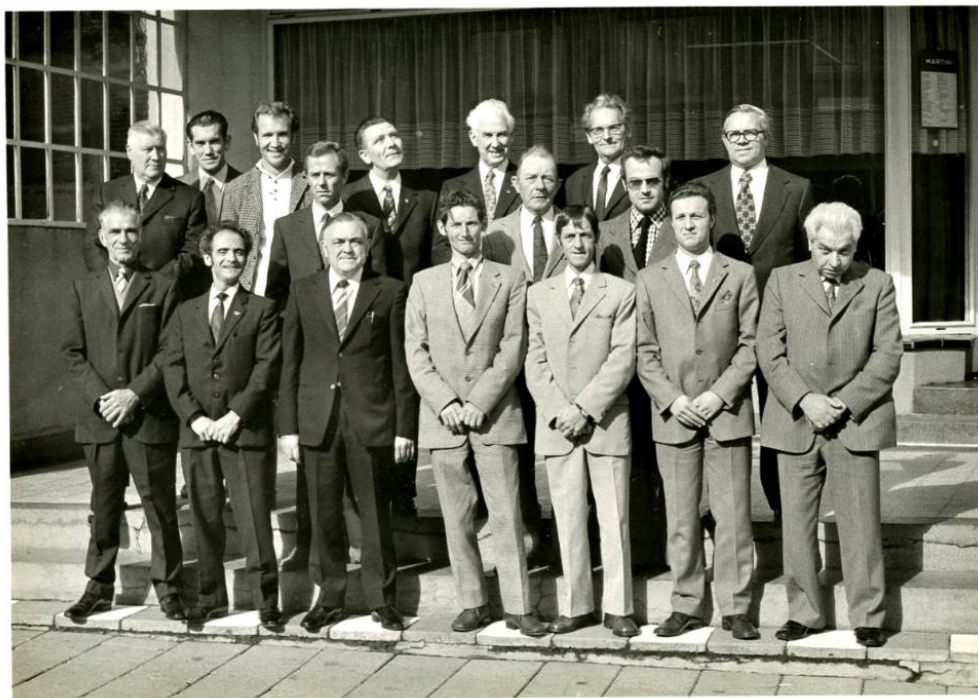

Foto genomen voor zaal Moonen. Achterste rij v.l.n.r.: Frans Sieben, Hub Smeets, Leon Habets, Lei Claessen, Wiel Duijckers, Harrie van Aken, Guus Caelen, Paul Tossing, Jef Wolfs en Jules Deguelle.

Voorste rij v.l.n.r.: Jacques Leenders, Johan Caggiari, Giel Wetzels, Lou Spronck, Pie Mulleners, Jef Deguelle en Hub Gilissen. (archief Jo van Aken)

Een kartrekker binnen de vereniging is zeker ook Jo Römeling geweest. Van kinds af aan is hij een fanatieke duivenmelker, want al op zesjarige leeftijd krijgt hij van zijn buurman zijn eerste duif. Het is daarna altijd zijn hobby gebleven, liefst 77 jaar lang, tot aan zijn dood in 2021. Bovendien is hij 25 jaar voorzitter geweest en neemt in 1998, samen met het bestuur, een grote rol tot zich bij de organisatie van de feestelijkheden bij

het 75-jarig bestaan. Die vinden plaats op een opmerkelijke locatie, namelijk de gemeentegrot.

Staand v.l.n.r.: Johan Vroemen, Adrie van Gorkum, Jef Deguelle, Jan Habets, Lambert Broers, Frans Lahaye.

Zittend v.l.n.r.: Jef Wolfs, Jo Römling. (archief Jo van Aken)

Gemeentegrot

Op zaterdag 14 november is er een drukbezochte receptie in het Romeins gedeelte. Jubilarissen zijn Jules Deguelle, 50 jaar lid, Jo Römling, 40 jaar lid, Jef Wolfs, 30 jaar lid en Jan Habets en Leon Habets, 25 jaar lid. Daarna is er een dansavond met muziek van het orkest Limited en de dag erna staat een internationale sterrenshow op het programma. In dagblad de Limburger verschijnt op 11 november het volgende:

“Op 15 november gaat de zon op in de Gemeentegrot van Valkenburg. Voor het eerst sinds het bestaan zal het Romeins gedeelte van de grot baden in daglicht door forse lichtbakken. Allemaal nodig om kleur, kop en ogen te zien van ruim dertig duiven. Het zijn dan ook geen gewone duiven die in het zonnetje gezet worden. Topkleppers van topmelkers uit Nederland, Duitsland en België. De zeldzame duiven van twee of drie ton komen niet. Dat zou niet te verzekeren zijn. Maar wel jongen van die superduiven en die zijn toch ook een paar duizend gulden waard,”

In de gemeentegrot v.l.n.r. Jan Habets, Jef Wolfs, Jef Deguelle, Léon Habets.
Zittend: Jules Deguelle en Jo Römling. (archief Jo van Aken)

Achteruitgang

Het blijkt een laatste groot wapenfeit van de vereniging. Achttien leden telt “de Postduif” dan nog en op het hoogtepunt waren er dat 35. Maar die tijd is voorbij. Grote veranderingen in de duivenwereld hebben de club flink geraakt. De sport wordt steeds professioneler en het ledenaantal daalt. Bovendien slaat de vergrijzing toe. Het jongste lid is halverwege de dertig. De rest is vijftig, tot zestig en Jules Deguelle is 76. En er gaat steeds meer geld in om. De klokken worden steeds geavanceerder. Er zijn hulpstukken te koop, waarop je alles van een vlucht kunt aflezen. Een melker hoeft allang niet meer naar zijn lokaal. Dat kan thuis gebeuren, maar de apparaten zijn duur en vrijwel niet te betalen voor een eenvoudige duivenmelker. De topsport met dure duiven neemt de overhand en dus haken melkers af.

Vlak na de eeuwwisseling houdt de vereniging op te bestaan. Spelers die nog door willen gaan, sluiten zich aan bij duivenclub “de Zwaluw” in Sibbe.

In 2020 overlijdt Jef Wolfs en in 2021 Jo Römling. De voortrekkers uit de laatste decennia zijn er niet meer en dan behoort de Postduivenvereniging “de Postduif” definitief tot het verleden.

B. KANARIEVERENIGING “VOGELVRIENDEN ‘54 - BROEKHEM”

De kanarievereniging “de Vogelvrienden” wordt in 1954 opgericht door Hubèr Claessens, André Brands, Jef Eggen, Jeng Troisfontaine, Peter Gillissen en Jacques Nabben, eigenaar van hotel “Op de Boud” aan de Parallelweg. Als clublokaal wordt gekozen voor het café van Teun Lemmens in de Koningswinkelstraat, later zaal Sleijpen en zaal Wetzels. Het zijn niet alleen Broekhemse liefhebbers die zich aansluiten bij de nieuwe vereniging. Zo zijn er in de loop van de jaren ook leden afkomstig uit diverse dorpen uit de omgeving zoals Houthem, Meerssen, Ulestraten, Berg en Terblijt, tot Hoensbroek en Brunssum toe. Ze houden zich vooral bezig met het kweken en verzorgen van een of meerdere soorten vogels zoals Harzer zangkanaries (een ras afkomstig uit de Harz in Duitsland), kleur- en postuurkanaries, bastaarden, putters, sijzen, boekvinken en dwergpapegaaien.

Tijdens tentoonstellingen komen meerdere soorten vogels samen om te worden beoordeeld en om zich goed te kunnen meten met andere deelnemers is veel voorafgaand werk en geduld nodig. Soms duurt het jaren om tot kwalitatief representatieve vogels te komen. Men kan deelnemen met een stam, die bestaat uit vier vogels, een stel of een eenling. En om enige kans te maken op een prijs moet de kleur zuiver zijn en de bestreping perfect. Een of meerdere keurmeesters bepalen het aantal punten via strenge voorschriften. Ze letten vooral op kleur, houding, conditie en vorm. Zangkanaries worden tijdens een tentoonstelling afgeduisterd met een gordijn, om ze zo optimaal mogelijk te laten zingen als ze op de tafel voor de keurmeester staan. Doet er één kanarie van een stam of een stel niet mee, dan is de kans op een hoge waardering verkeken.

Zo zijn de leden van de “Vogelvrienden” jarenlang druk bezig met hun vogels in de diverse categorieën en langzaamaan komen de eerste resultaten daarvan. Er ontstaan toppers, zoals Peter Gillissen, Heinz Möhring, Jeng Troisfontaine, Lou Jongen, Wiel Kerkhoffs, Jan van Ophoven, Jo Rikers en Giel van Neer. Verschillende van hen vervullen ook regelmatig een bestuursfunctie. Zo is Wiel Kerkhoffs jarenlang voorzitter en daarmee een dragende kracht. De vereniging roert zich, organiseert jaarlijks een vogelshow en valt regelmatig in de prijzen. Zo vindt er in december 1961 een kanariewedstrijd plaats in clublokaal Sleijpen. De vogels worden gekeurd door de heer van Son uit Goirle. Hij geeft eveneens een cursus voor enkele adspirant-keurmeesters. Van deze gelegenheid profiteren diverse leden door de cursus bij te wonen en zo hun

kennis van de zang van de vogels te vergroten. Tijdens die tentoonstelling geven zich nog verschillende nieuwe leden op.

De uitslag is als volgt: Klasse A, 1. J. Habets, 321 punten. 2. J. Geurten, 318 punten. 3. J. Caelen, 273 punten. Het zijn de namen die in de klassen B tot en met F ook genoemd worden, net als Giel Van Neer, Jef Eggen en Hubèr Claessens.¹⁵

25-jarig jubileum van de "Vogelvrienden '54, Broekhem"

Achterste rij v.l.n.r.: ?, onzichtbaar, Wim van Hout, John van Ophoven, Jan van Ophoven, Wiel Kerkhoffs, onzichtbaar, ?, Pierre van Neer, Rob Derwig, Jo Wouters, Jo Rikers, Giel van Neer, ?, onzichtbaar.

Middelste rij v.l.n.r.: Hubèr Claessens, Mevr. T. Dreessen, Piet Gilissen, Jacques Stultiens, Hub Lemeer, Heinz Möhring, Jeng Leunissen, Funs Lemeer, Lei Kreutzer, Rik Bening en Raymond Hendriks.

Knielend v.l.n.r.: Dominicus Odekerken, Jeng Troisfontaine, André Brands, Jef Notten, ?, Jef Eggen en Ludi Hambeukers. (archief Ludi Hambeukers).

"In maart 1979 vieren "de Vogelvrienden" het 25-jarig bestaansfeest en huldigen vijf jubilarissen die lid zijn vanaf de oprichting. Tevens krijgen ze

¹⁵ De Nieuwe Limburger, 6-12-1961

het verzoek van hun bond om bij gelegenheid van dit jubileum de gewestelijke wedstrijd te organiseren voor het gewest Limburg. Die vindt plaats in hotel “Vue des Montagne” in Geulhem, iets wat ook al gebeurde in 1977, toen geen vereniging beschikbaar was om deze tentoonstelling te organiseren.”. De vereniging is dan met rond de veertig leden op haar hoogtepunt en dus blijven ook de successen niet uit.

Zo behaalt voorzitter Wiel Kerkhoffs in 1987 tijdens het nationale kampioenschap in Zutphen goud en de titel “meesterzanger”.

Lou Jongen wint tweemaal goud en eenmaal brons en Lei Kreutzer verovert een bronzen plak. In november van datzelfde jaar wordt Lou Jongen wereldkampioen in Horn. Vier kanaries uit eigen kweek zijn goed voor 370 punten, twee voor 182 en één vogel levert 92 punten op. Het bezorgt hem het hoogste aantal punten in het algemeen klassement. De prijs wordt uitgereikt door gouverneur Kremers.

Intussen heeft de vereniging haar intrek genomen in zaal Moonen aan de Houthemerweg, later zaal Stevens, zaal Spronck en zaal Ritzen. In 1988 ontvangen vier jubilarissen de zilveren bonds-peld, omdat ze 25 jaar lid zijn. Dat zijn Jeng Leunissen, Jef Notten, Dominicus Odekerken en Wiel Kerkhoffs. Lou Jongen wordt bij de feestelijkheden betrokken vanwege zijn recente successen. Het bestuur bestaat dan uit voorzitter Wiel Kerkhoffs, secretaris Dominicus Odekerken, penningmeester Jef Eggen en de leden Jan van Ophoven, Jef Notten, Lou Jongen en Fons Lemeer.

Foto uit 1987. V.l.n.r.: Wiel Kerkhoffs, Jan van Ophoven en Lou Jongen (archief Lou Jongen)

Receptie in 1988. V.l.n.r. met hun echtgenotes: Lou Jongen, vanwege het wereld-kampioenschap en de jubilarissen Jeng Leunissen, Jef Notten, Dominicus Odekerken en Wiel Kerkhoffs vanwege hun 25-jarig lidmaatschap van de kanarievereniging "de Vogel-vrienden 1954-Broekhem" (archief Jo van Aken)

In 1998 is het de beurt aan Jef Eggen om tot grote successen te komen. Eerder is hij al meerdere keren Limburgs kampioen geworden. Met zijn stam van vier zangkanaries eist hij tijdens het gelijktijdig gehouden Nederlands en wereldkampioenschap in Zutphen de beide titels voor zich op met een totaal van 363 punten. Dat is de hoogst haalbare waardering. Een gebeurtenis van andere aard is dat jaar het veertigjarig lidmaatschap van Giel van Neer, die tevens 40 jaar deel uitmaakt van de Algemene Nederlandse Bond van Vogelhouders.¹⁶

Uiteraard volgt er op 18 april een receptie, nu in het nieuwe home, hotel "Op de Boud", vanwege het feit dat Harry Nabben, zoon van de inmiddels overleden oprichter Jacques Nabben, is toegetreden als lid. Daar wordt de traditie van de jaarlijkse vogelshow voortgezet. Zoals in november 2003 en precies een jaar later eveneens. Het is de vijftigste onderlinge wedstrijd, want de vereniging bestaat dan vijftig jaar. Vogels op deze show zijn onder andere zangkanaries, kleurkanaries, parkieten, dwerg-papegaaien, bastaarden, postuurkanaries en cultuurvogels.

Op 17 april 2004 viert de vereniging dat vijftigjarig bestaan met onder andere een receptie, waarop tevens jubilaris Jef Eggen gehuldigd wordt

¹⁶ Parochieblad voor Broekhem en Houthem, 1998, nr. 4, p. 10

als vijftigjarige verenigingsjubilair. Bovendien maakt hij sinds 1956 in diverse functies deel uit van het bestuur en vanaf 1 maart 1998 is hij voorzitter. Jan Ophoven wordt gehuldigd met het behalen van brons in de klasse "Stam Catharinaparkieten" op de wereldkampioenschappen in Lausanne.

De kanarievrienden. v.l.n.r. Funs Lemeer, Sjeng Troisfontaine, Jef Eggen, Wiel Kerkhoffs, Jan van Ophoven, Lou Jongen en Bér Claessens. (archief Jo van Aken)

In het Limburgs Dagblad van 28 januari 2005 wordt secretaris Jan van Ophoven in de rubriek "Kenneke koffie" speciaal in het zonnetje gezet. Hij is in de week daaraan voorafgaand wereldkampioen geworden met elf van zijn parkieten.

"Praat over siervogels en je praat over Jan van Ophoven uit Broekhem. De huiskamer van de 70-jarige staat en hangt vol met bekers, medailles en rozetten die hij in heel Nederland en ver daarbuiten heeft gewonnen met zijn siervogels. En ook afgelopen week is van Ophoven wereldkampioen geworden met elf parkieten. In het Duitse Bad Salzuffen (bij Bielefeld) kenden de juryleden zijn acht Splendid-parkieten en drie Catharina-parkieten goud, zilver en twee keer brons toe. Hij houdt al vogels sinds 1960. Toen kocht hij een handjevol kanaries en gras-

parkieten en bouwde hij zijn eerste volière. In 1964 werd hij lid van de "Vogelvrienden 1954-Broekhem". Dat zijn hobby veel tijd kost is voor van Ophoven een klare zaak. Ik geef mijn vogels krachtvoer, mineralen, universeel voer, gebroken gepelde haver, druivensuiker en algen. Ze krijgen alles wat ze nodig hebben. Een deel van zijn vogels, zo'n dertig, zit in de kelder in genummerde kooien en zo'n veertig zitten er in de volière buiten."

In april van dat jaar staat Jan van Ophoven opnieuw in de belangstelling. Hij is dan veertig jaar lid en tevens veertig jaar bestuurder van de Algemene Bond van Vogelhouders. En natuurlijk volgt er een receptie vanwege zijn successen in Bad Salzuflen met daaraan gekoppeld een feestavond.

Het lijkt erop of de vereniging bloeit, maar langzaam maar daalt het ledenaantal. Regelmatig overlijden leden uit de vroegste periode en de vergrijzing slaat toe. Het zijn vooral die dragende krachten, de ervaren actievelingen van vroeger, die wegvallen. Nieuwe leden melden zich vrijwel niet, rond 2010 wordt het moeilijk om bestuursleden te vinden. En dan gaat het snel. In 2015 zijn er nog drie leden over en de bond vraagt om namen van het bestuur om verder te kunnen blijven bestaan.

Activiteiten zijn er niet meer. De drie overgebleven leden Funs Lemeer, Wim Evers en Ludi Hambeukers zien zich gedwongen om zich op te geven als bestuurslid. Wim Evers wordt voorzitter, Ludi Hambeukers secretaris en Fons Lemaire penningmeester van een vereniging die in feite niet meer bestaat. Onverwachts overlijdt Wim Evers kort daarop. En tot overmaat van ramp overlijdt Funs Lemeer in 2021 aan corona. Dan blijft Ludi Hambeukers, die lid is vanaf 1974, alleen over en rest hem niets anders dan de vereniging officieel op de heffen. Hij regelt alle administratieve en financiële zaken die nodig zijn en op 1 juli jongstleden wordt de kanarievereniging "de Vogelvrienden 1954 - Broekhem", na een bestaan van 68 jaar, definitief opgeheven.

Met dank aan: Jo van Aken, Ludi Hambeukers, Fons Heijnsens, Lou Jongen, Raymond Hendriks en Magda Wolfs.